בס"ד

יום **ה', כ' באייר** תש"ס (**25** במאי)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום **35** ימים, שהם **חמישה** שבועות לעומר.
הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה, במהרה בימינו אמן. סלה.

משהגיעו בני ישראל להר חורב בראש חודש סיון בשנה הראשונה לצאתם מארץ מצרים, נשארו חונים שם 12 חודש, פחות 10 ימים. בחניה זו, קבלו את התורה, עשו אחרי-כן את העגל, כופר להם עוונם, עשו את המשכן, הקימו אותו בראש חודש ניסן, ועליו שכן ענן השכינה שנראה במראה אש לילה... ב 14- בניסן עשו את הפסח ונצטוו על פסח שני בחודש השני (=חודש אייר). בראש חודש אייר, עמדו על הפקודים בדבר ה', שבהם נמנו כל המיוחסים שבישראל מבן 20 שנה ועד בן 60 שנה, כל יוצא צבא הזכרים וכו'.
כיוון שמיוחסים היו אחרי משפחותיהם ושבטיהם, נחלקו כל מחנה ישראל ל 4- דגלים, שלשה שבטים בכל דגל. וארבעה דגלים אלה הקיפו את המשכן ומחנה הלויים היו באמצע. ובסדר זה חנו וכך נסעו בכל מסעותיהם במדבר.
וביום ה 20- באייר (היום, **כ' באייר**!), מן השנה השנייה **נסעו לראשונה על-פי ה', בסדר דגליהם ושבטיהם** וככל שאר המצוות שנצטוו במסעיהם, ככתוב:
"ויהי בשנה השנית, בחודש השני, בעשרים לחודש, נעלה הענן מעל משכן העדות. ויסעו בני ישראל למסעיהם ממדבר סיני..." [במדבר **י'** 11-12] [ספר התודעה]

לפני 33 שנה היום, בשנת תשכ"ז(1967-5727), **בהמשך שלשלת האירועים לקראת מלחמת ששת הימים**, הגיע חוסיין, מלך ירדן, לקהיר וחתם על הסכם הגנה משותף עם מצרים. היתה פעילות בין-לאומית ענפה לפתרון המשבר, ללא הצלחה. גברו הקולות בישראל, גם בקרב מפא"י, להקים ממשלת ליכוד לאומי. ולמחרתו, ב-**כא' באייר** (ששה ימים לפני פרוץ המלחמה...), הציע רה"מ לוי אשכול את תיק הבטחון ליגאל אלון. משה דיין הוצע כמפקד חזית הדרום. בו-זמנית, התקיימו הפגנות למען ישראל בבירות המערב. [ספר המאה]

השבת, **כב' באייר**, נקרא בתורה פרשת "**בחוקותיי**", האחרון בספר **ויקרא**. בפרשה, כלולים פסוקי תוכחה לישראל [**כו'** 14-43]. ברוב הקהילות, נוהג בעל-הקורא לקרוא פסוקים אלה בקול נמוך, ואף לפעמים בחיפזון מיוחד. ויש אנשים שחוששים לעקוב אחר פסוקי התוכחה, ומהם אף יוצאים מבית-הכנסת עד תום קריאת התוכחה...
אמר על כך הגאון ר' ישראל מאיר מראדין, בעל ה"חפץ חיים": משל למה הדבר דומה? לאדם שהוזהר שלא ללכת בדרך מסויימת, שהיא מלאה קוצים וברקנים, וחיות טורפות שורצות בה לרוב. עשה עצמו האיש כאינו שומע לקול המזהירים. אלא בשעה שהגיע לדרך המסוכנת, הוא שם כסות על ראשו, לבל יראה את המכשולים הנערמים בדרך ואת החיות הרעות המהלכות בה. איש זה אינו מעלה על דעתו, שבעשותו כן לא זו בלבד שאינו מקטין את הסכנות שבדרך, אלא עוד מגדיל את סיכויי הפגיעה בגופו.
והוא הדין – אומר ה"חפץ חיים" – ביוצאים מבית הכנסת בשעת קריאת פסוקי התוכחה. במקום להתבונן היטב בדברי התוכחה שבתורה ולמנוע – על-ידי תשובה ומעשים טובים - את הפורענויות העלולות לבוא, חלילה, על כלל ישראל, מנסים אנשים אלה לשים כסות על עיניהם, ברוב סכלות ובערות. וכבר אמר על כך שלמה המלך: "מוסר ה',בני, אל תמאס; ואל תקוץ בתוכחתו" [משלי **ג'** 11] [פרפראות לתורה]

יום נעים ושבת שלום!

כניסת שבת(ב"ש): 19^{13}
צאת השבת(ב"ש): 20^{12}